

Video: Sare- og Vega-kampagnerne konfronterer 'krigens spøgelses' med klassisk musik

EIR Nyheder

Ikke korrekturlæst.

Den 26. oktober 2024 EIRNS

Med titlen »Build a Peace Chorus Against the Ghouls of War« var de kombinerede uafhængige kampagner for Jose Vega og Diane Sare vært for en offentlig begivenhed i New York City om eftermiddagen lørdag den 26. oktober.

Jose Vega, kandidat til USA's Repræsentanternes Hus i Bronx' 15. kreds, åbnede arrangementet og lovede »noget, der aldrig er blevet gjort før, en hybrid klassisk koncert/politisk demonstration«.

Derefter gik Sare Brass Quintet på scenen og fremførte Den lille Fuga af J.S. Bach med kandidaten Diane Sare på trombone, efterfulgt af et stykke for messingkvintet af den russiske komponist Victor Ewald. Kvintetten fik derefter selskab af koret Friends of Sare-Vega Chorus, dirigeret af Megan Dobrodt, til et arrangement af en koral fra Bachs *Matthæuspassion* med ny tekst på engelsk, »Because All Men Are Brothers«, af Tom Glazer.

Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat i New York, introducerede gæstetalerne, »som alle er genier på deres egen måde.« Den første taler var Dennis Fritz, Command Chief Master Sergeant (ret., USAF) og direktør for Eisenhower Media Group, som bad tilhørerne om at overveje, at hvis den amerikanske

kongres kan se til og ikke sige noget om drab på kvinder og børn, hvad betyder vi så for dem? Han og oberst Lawrence Wilkerson (ret.) og oberst Ann Wright var blandt dem, der blev fordømt i kongressen for at demonstrere uden for den israelske premierminister Benjamin Netanyahus optræden der: »Vores kongres spyttede os i ansigtet på vegne af Bibi Netanyahu.« Fritz hævdede, at vores studerende og professorer i USA har mere mod end vores kongresmedlemmer. Han kom med en besked til Netanyahu om krigen mod Iran: »Du ønskede denne krig, du fik den, men hold os ude af den.« Til sine amerikanske medborgere sagde han: Giv ikke muslimer, arabiske amerikanere, fredselskende jøder eller sorte mænd skylden, hvis jeres kandidat taber. Giv den israelske lobby skylden.

Angela McCardle, formand for det nationale Libertarian Party og medarrangør af Rage Against the War Machine, sendte en videobesked, hvor hun ønskede succes til alle de uafhængige kandidater og kandidater fra tredjeparter.

Dr. Mark Perlmutter, MD, rapporterede i en anden videobesked om de uhyggelige tilfælde af civile, som han behandlede i Gaza, og som var klare beviser på krigsforbrydelser.

Dernæst fulgte et musikalsk intermezzo med et arrangement for solist og kor af »Go Down, Moses«.

Russell Dobular og Keaton Weiss fra »Due Dissidence«, en platform for politiske kommentarer, var de næste talere. Dobular præsenterede en sarkastisk ristning af begge mainstream-præsidentkandidater og fokuserede sin polemik primært på Kamala Harris. Han hyldede Vega og Sare som de eneste fredskandidater, der »giver mig håb i håbløse tider«. Han blev efterfulgt af Weiss, som roste Jose Vegas og LaRouche-bevægelsens » ubønhørlige humanisme« og beskrev, hvordan han delte en søndagsbrunch med kylling og vafler med Jose, som »citerede Platon udenad og i lange baner«. Han kom med lærde bemærkninger om USA's tilstand og citerede den lærde historiker Ibn Khaldun fra det 14. århundrede om begrebet

asabiyya, eller solidaritet, og spurgte provokerende: »Hvem ønsker, at vi skal miste vores følelse af os selv som ét folk?« Han fortsatte med at sige, at »Jose og Diane er blandt de få aktivister, jeg kender, som ikke er faldet i den fælde at hade det land, de forsøger at repræsentere.«

Schiller Instituttets leder Harley Schlanger beskrev USA's 50-årige økonomiske nedtur efter »Nixons paradigmeskifte« og LaRouche-bevægelsens rolle i at tilbyde et alternativ på trods af en bagvaskelseskampagne og politisk forfølgelse af LaRouche, som er slået fejl. Nu er BRIKS klar til at gennemføre LaRouches alternative politik.

Schlanger blev efterfulgt af tenoren Everett Suttle, som fremførte et solo-arrangement af den spirituelle »This Little Light of Mine«.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og leder af Den Internationale Fredskoalition, advarede om, at USA er blevet det mest frygtede land i verden, fordi det forsøger at blive verdens hersker. Krigene i Ukraine og Sydvestasien truer begge med at optrappe til en atomkrig, som kan gøre en ende på alt liv på jorden. Men BRIKS-nationerne, som repræsenterer den Globale Majoritet, »er fast besluttet på at afslutte perioden med 500 års kolonialisme ved at opbygge et nyt verdensøkonomisk system, som vil give dem mulighed for at industrialisere og overvinde fattigdom og underudvikling... Hvis USA ville indtage en samarbejdsvillig holdning til dette nye system og endda blive en del af det, ville stort set alle problemer i verden blive håndterbare og kunne overvindes.«

Everett Suttle vendte derefter tilbage for at fremføre »He's Got the Whole World in His Hands«.

Garland Nixon, en erfaren progressiv radio- og tv-talkshowvært og medlem af ACLU's nationale bestyrelse, kom med bemærkninger om betydningen af det netop afsluttede BRIKS-topmøde i Kazan i Rusland. Han citerede en kommentator, som sammenlignede BRIKS

med Noahs Ark, et redskab til at redde menneskeheden fra det forestående kollaps. »Jeg tror ikke, at menneskeheden kan overleve med en dominerende holdning i Washington, D.C.,« sagde han. »Amerikanerne tror, at de er på en luksusliner – de er på et piratskib.«

Diane Sare dirigerede derefter sit kor i en opførelse af »O, Freedom«.

Scott Ritter, tidligere FN-våbeninspektør, omtalte ironisk sig selv som en »krigens ghoul« på grund af sin lange militære karriere i marinekorpset. Han gav en poetisk beskrivelse af den proces, hvor han blev forvandlet fra en glødende krigselsker til at ønske en afslutning på krigen og blive en stærk tilhænger af Vega og Sare og det, de repræsenterer.

Det blev endnu en gang efterfulgt af koret under ledelse af Diane Sare med et arrangement af den spirituelle sang »Hold On«.

Oberst Lawrence Wilkerson (ret., U.S. Army), tidligere stabschef for daværende udenrigsminister Colin Powell, gennemgik imperiernes historie. De er alle væk, bortset fra det nuværende, amerikanske imperium, som har det ene kendetegn, at det har opfundet midlerne til at udslette menneskeliv. »Det alene gør os unikke – forfærdeligt unikke.« Han havde håbet, at Israels fejlslagne angreb på Iran ville afskrække dem fra yderligere optrapning, men desværre ser det ud til, at Netanyahu, som er »en langt værre skurk end Golda Meir«, der havde sagt, at hun ikke ville tøve med at bruge atomvåben til at forsvare Israel i krig), planlægger at optrappe hensynsløst.

Den dystre og alarmerende stemning i Wilkersons bemærkninger blev derefter beroliget af en blid og øm fremførelse af et korarrangement af Spiritual, »Steal Away«.

Den politiske komiker Jimmy Dore serverede sin karakteristiske sorte humor. Han begyndte med en ironisk meddelelse om, at

vores regering fortæller sandheden om Ukraine, selv om de har løjet om alle andre krige. Han mindede om, at Lindsey Graham for nylig havde meddelt, at der er mineraler til en værdi af 11 billioner dollars i undergrunden i Ukraine – “Han sagde det bare ligeud, ligesom hans kærestes navn på valentinsdag.” Han sagde, at han har zionistiske venner, som insisterer på, at Israel er det eneste demokrati i Mellemøsten, hvortil han svarer: »Ved du hvorfor? Det er, fordi vi væltede alle de andre demokratier.« Afslutningsvis introducerede han Jose Vega og sagde: »Der er ingen større glæde, jeg kan opleve i dag, end at se en video af Jose Vega, der laver en intervention på et neoliberalt krigssvin.«

Vega beskrev noget, han først havde lært for nylig, nemlig at den salvadoranske regering indkaldte hans far som 14-årig til at kæmpe mod de USA-bevæbnede Contras i borgerkrigen. Han fortsatte med at forklare, hvordan »interventionsprincippet« fungerer: »Vores job« i disse interventioner «er at chokere USA's og amerikanernes bevidsthed og samvittighed.«

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity, eller VIPS, støttede Jose Vega i en videobesked. Han bemærkede, at Vega stiller op for at repræsentere det samme distrikt i Bronx, hvor McGovern selv voksede op. “Vi er nødt til at have nogen der, som ikke er en skabning af en eller anden lobby... Jose er guld værd, han giver mig håb. ... Med Jose vil der ikke være nogen, der blot nikker eller holder mund om folkedrab.”

Diane Sare tog derefter ordet og sagde, at selv om USA har været ved at blive fascistisk siden FDR's død, og at vi nu har en optrapning af censuren under Biden/Harris-krigsadministrationen, så »har vi stadig frihed nok til at ændre vores nations retning, hvis vi bruger den.« Hun fortsatte: »Min drøm er, at ingen i New York skal kunne komme her og lyve offentligt ... det skal være en by, hvor folk ved, at når de kommer, kan de ikke lyve for befolkningen, for så er der nogen, der rejser sig og laver en Jose Vega.«

Derefter fulgte særlige videopræsentationer af musik fra Iran, Sverige, Finland og Sydafrika samt en liveoptræden af en sang fra Albanien. Resten af arrangementet var for det meste en koncert med bl.a:

- Strygekvartet nr. 12, »American«, op. 96 B. 179, Antonin Dvorak (1841-1904) NEO Strygekvartet
- »Quia Respexit« fra *Magnificat i D* af J.S. Bach (»Han har skuet min ydmyghed«), sopran, obo duet
- En palæstinensisk kvinde læste to rørende digte op om det palæstinensiske folks tragedie og håb via video.
- »Shalom Chaverim« kanon, hebraisk traditionel folkemelodi for fred, kor og publikum
- »My Country 'tis of Thee« arr. af Fred Haight fra Dvoraks Strygekvartet, op. 97 B. 180 Larghetto, kor og NEO Strygekvartet
- »Battle Cry of Freedom«, George Root, 1862, kor og publikum.